

Izhaja vsak torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Narodni tiskarni, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Nemadjarški narodi na Ogrskem in ogrska kriza.

Pri reševanju ogrske krize začeli so se v naši monarhiji jako zanimati za nemadjarške narodnosti, živčice na Ogrskem, za katere so se začeli tudi Madjari sedaj nekoliko brigati. Na Dunaju so se do sedaj glede teh narodnosti tako vedli, kakor da bi jim prav nič mar ne bilo za nje in kakor da bi jih hote prepuščali popolnoma na milost in nemilost Madjarom. Ali sedaj, ko so Košutovci popolnoma gospodarji ogrskega parlamentarnega položaja, in so na Dunaju prišli do prepričanja, da goje vsi Madjari v svojih srcih jednake ideale, kakoršne goji Košut, spomnili so se tudi, da živi na Ogrskem mnogo milijonov prebivalcev, ki niso Madjari in ki bi se sedaj dali morebiti izkoristiti proti Košutu in njegovim oboževalcem, z jedno besedo, sploh proti Madjarom. Ali nemadjarški narodi na Ogrskem ne kažejo posebnega veselja, da bi hoteli zdaj tako kar naravnost iti na limanice enemu Dunaju, ki se toliko časa ni nič brigal zanje in ki jih je prepuščal na milost in nemilost Madjarom ves čas, odkar sta si Nemec in Madjar razdelila gospodstvo nad drugimi narodi po letu 1868, namreč odkar je zavlada v Avstriji dualizem.

Na pisavo nekaterih dunajskih listov, ki so se začeli sedaj laskati nemadjarškim narodom, živčim na Ogrskem in katere bi sedaj dunajski vladni krogi radi izrabljali proti Madjarom v dosego svojih namenov, odgovarja časopisje nemadjarških narodov približno takole:

„Gospodje, kje ste pa bili do sedaj in kako pride do tega, da se vi danes za nas brigate, ko nas hočete izrabiti proti Madjarom, dočim ste do sedaj popolnoma mirno gledali na nas, boreč se obupno za svoj obstanek, ob katerega nas je hotel pripraviti oholi Madjar, hoteč nas po vsi sili pomadjariti? Kaj nam vi želite in kake namene imate z nami, nam dokazuje najbolj to, kar počenjate vi sedaj s Čehi, s Hrvati in s Slovenci ter sploh z vsakim drugim narodom, ki se brani pred nemško hegemonijo onkraj Litve. Res je, Madjari so postali skrajno preoholi in preobjesni in zrasti so celo Nemcem čez glave, ali kdo je tega naj-

več kriv? Ali niste vi, dunajski vladni krogi Madjarov najbolj podpirali? Ali jim niste dajali največ potuše in spodbuje, da pomadjarijo vse, kar se nahaja na Ogrskem? Se more li kdo sedaj čuditi, ako hoče sedaj Ogrska postati popolnoma samosvoja, jednojezična država, katero naj bi vezala z Avstrijo jedino še personalna unija?“

In kakor se vidi, je tak odgovor nemadjarških, na Ogrskem živčih narodov napravil na dunajske kroge mogočen utis, in videč, da se ti narodi ne dajo več rabiti dunajskim vladnim krogom kot slepo orodje, ki naj bi jim pomagalo iz sedanje zadrege, zasukali so zaradi tega tudi takoj svojo taktiko ter laziti so začeli zopet okolo koaliranih opozicijskih strank. Tem strankam namreč ponujajo sedaj z Dunaja vse polno in raznovrstnih koncesij in prosijo jih le, naj za Boga vsaj za sedaj odnehajo od njih zahteve po ogrskem poveljnem jeziku v armadi. Zdaj razpravljati se je začelo celo o tem, da se proglasi za polkovni občevalni jezik madjarščina v vseh onih polkih, v katerih se nahaja neki odstotek Madjarov, katerega do sedaj še niso določili.

V kraljevem reskriptu, s katerim je krona naznanila ogrskemu parlamentu imenovanje novega prehodnega ministerstva, niso bile nemadjarške narodnosti niti z besedico omenjene, pač pa je bilo v njem omenjenih vse polno koncesij, tičočih se notranjih ogrskih zadev.

To so zastopniki nemadjarških narodov v ogrskem parlamentu prav dobro razumeli in zato so pa tudi oni glasovali za nezaupnico, katera je bila izrečena novi ogrski vladi, kateri načeljuje baron Fejervary. V istem hipu pa so zastopniki nemadjarških narodnosti tudi Košutovcem povedali, namreč da tudi oni ne morejo na nje — namreč na nemadjarške narodnosti — računati, dokler jim bodo Košutovci stregli po življenju ter jih hoteli potopiti v madjarskem morju.

Ker je število pripadnikov nemadjarških narodov na Ogrskem veliko in šteje več milijonov, bi sčasoma znali popolnoma zmešati račune Madjarom, kojih število se od dne do dne vedno manjša vsled madjarske neplodovitosti. Zato pa se jim je začel zadnji čas celo Košut

Franc laskati ter jih začel zaklinjati, naj ne gredo nikakor na limanice širanskim glasovom dunajskih krogov, ki ne name ravajo z njimi nič dobrega, kakor so doslej dokazali s svojim ravnanjem nasproti nemadjarškim narodom, živčim v tostranski državni polovici. Prepričani smo, da nima Košut prav nobenih dobrih namenov, ko se tako laska nemadjarškim narodnostim, a navedli smo to le zaradi tega, da dokažemo, da bi na Ogrskem nikdar ne bilo prišlo do tega, kar se danes dogaja in da bi Ogrom nikdar ne bil tako vzrastel greben, ako bi se jim ne bilo prepustilo nemadjarških narodov na popolno milost in nemilost s tem, da se jih je pripravilo ob vse politične pravice. Vse to pa se je zakrivilo na Dunaju, in se sedaj, kakor se vidi, prav hudo maščuje.

Dopisi.

Z banjške planote. — Take vročine, kakor smo imeli te dni na naši banjški planoti, ne pomnijo pri nas najstarejši ljudje. Akoravno živimo 710 m nad morsko gladino, imeli smo v ponedeljek pri nas na soncu 56° C toplote, v senci pa 36° C. Godila se nam ni torej, kakor vidite, nobena krivica nasproti vam, ki živite v dolini, na soncu ravno tako kot mi.

Omenjenega dne prišli so k nam na vaje lovci iz Kanala, katerim pa se ni nič bolje godilo, kot vojakom goriškega pešpolka, ki so imeli ta dan svojo vajo v Furlaniji, kajti tudi pri nas na naši 710 m nad morsko gladino ležeči planoti onemoglo je 5 vojakov med vajami.

Ona ženica, o kateri ste v zadnji številki svojega lista poročali, da je vsled solnčaričnega napada med žetvijo v Št. Andrežu umrla, bila je doma z Banjši in se imenuje Marijana Bizjak.

Naši listi priporočajo starišem neprestano, naj pazijo na svoje otroke, ali nepredvidnosti in nepazljivosti neče biti ne konca ne kraja. Poročati Vam moram tudi od tu žalostno vest, da je dne 28. m. m. v neki prav nepotrebni luži, ki je nekoliko oddaljena od domače hiše, utonila 2½ leti stara deklica Marija Humar. Prav bi pa storilo tudi naše

gredé nekaj o njej, a natančnejšega ne vem nič.

— Lepa je bila, bogme, dejal je prvi. Le pogledite tiste oči in tisto čelo — Pogovor je utihnil.

Cerkvenik sv. Ignacija je prišel napravljat sveče in blagoslovljeno vodo. Prižgal je na vsaki strani štiri in oljkovo vejico je vtaknil v stekleno posodico z vodo. Pokropil je potem pokojnika, drugi so storili jednako.

Odrpli so potem pokojnikovo pisalno mizo, a dobilo se ni ničesar, razun par šolskih zapiskov in nekaj nalog.

— Nič se ne bo vedelo, da je suplent.

— Žalibog, veliko življenje je imel za seboj in marsikaj bi nam lahko povedal. Jaz vsaj tako sodim, kajti zdi se mi, da je bila res velika duša in gorko srce pod to raskavo skorjo.

Pogreb je bil drugi dan. Ni bil sijajen, a lep in dostojen moža, ki ni ljubil sijaja in blišča, ampak živel le iz sebe, le iz svoje duše. Sicer smo družabna bitja, a blagor onemu, ki ima tako bo-

županstvo, ako bi take nepotrebne luže, ki se nahajajo ob poteh, odstranilo.

V Čepovanu, 3. julija. — V torek dne 27. junija bil je za nas prazničen dan. Prišla sta v Čepovan delit pogorelcem podporo naša odlična častna občana: visokorodni gospod dvorni svetnik Henrik grof Attems kot voditelj okr. glavarstva in blagorodni gospod Ivan Berbuč, kot deželni odbornik. Začetkom vasi bil je postavljen slavočok z res primernim napisom: „Vam, ki ste naši!“ Pri slavočoku zbralo se je ob 9. uri zjutraj starašinstvo z g. županom na čelu, šolska mladina, naš cerkveni zbor in mnogo drugega občinstva. Prvi je gg. častna občana pozdravil g. župan, izražajoč veselje občine, da jih sme, kot svoje pozdraviti. Po prijaznem odzdravu gospoda dvornega svetnika, podala je učenka Zorka Mlekuž istemu gospodu šopek gorskih-planinskih cvetic v znak spoštovanja in ljubezni. Pevski zbor pa je izvrstno zapel „cesarsko pesem“ in „Lepa naša domovina“. Zatem šli smo v sprevedu v vas, kjer smo si ogledali poprave in zidavo pogorelih hiš. Ob 10. uri bila je seja, pri kateri je visokorodni g. grof Attems razdelil pogorelcem državno podporo.

Naša odlična častna občana ostala sta pri nas skoraj do 5. ure. Pri kosilu so nas kratkočasili zopet naši vrli pevci. Vsi smo bili istega dne veseli in le želimo, da bi se večkrat v Čepovanu zopet sešli. Gospodoma častnima občanoma pa tem potom izrekamo svojo najtoplejšo zahvalo za njih trud in blago srce, ki jo izkazujeta v prid naši občini.

Politični pregled.

Državni zbor.

Poslanska zbornica je v torek po daljši debati vsprejela nujni predlog načelnika obrtnega odseka Plačeka, naj se izvoli novi obrtni odsek, obstoječ iz 18 članov, ki naj se izjavi permanentnim, da se posvetuje o noveli glede obrtne reforme. Debate se je udeležilo več poslancev. Minister za trgovino Call je izjavil, da vlada principijelno ni proti temu predlogu. Na to je zbornica prešla na dnevni red ter je najprej razpravljala o več poročilih imunitetnega odseka. Med došlimi vlogami je interpelacija poslanca Hortisa in tovarišev na ministerskega

gato dušo, da mu ni treba iskati drugodi življenja, da ga ima v sebi.

Najstarejši kolega je govoril na grobu tovariša.

— Gospoda, zagreblji smo danes moža, katerega je marsikdo premalo cenil; premalo pravim, kajti sodili smo ga vsi — jaz tudi — krivo in površno. Nikdo ni poznal njegove duše, nikdo ni vedel za njegovo srce, poznali smo le profesorja — a človeka ne. Šel je od nas, nepričakovano, marsikomu ne bo mogoče popraviti več tega, kar je bilo, a mi si moramo ustvariti o tem možu čisto drugačno sliko, kajti bil je mučenik, trpin med nami. Nosil je svoje gorje v duši, nosil v srcu — a žale besede ni bilo iz njegovih ust. Hodil je spovedeno glavo, zamišljeno — duša njegova je trpela bolečine, ki jih mi še nismo okusili. S kratka: on je bil velik in plemenit značaj in večen spomin njegovemu imenu!

Končal je, vsi so se spogledali. Meni se je zdelo, da ta človek mora vedeti nekaj več kot mi, da je bolje poučen o vsej stvari. (Dalje pride.)

LISTEK.

Življenje brez smotra.

Spisal Janko Bratina.

I.

Na starem gimnazijskem poslopju je fofotala v vetru črna zastava. Meščani so radovedno povpraševali, kdo je zatisnil oči, kajti slutilo se, da gotovo kak profesor.

In tako je tudi bilo.

Bil je že prileten in siv profesor Cvahte, a vendar ni bilo še pričakovati njegove smrti. Nocoj ponoči ga je zadela kap in danes že leži na odru.

— No, dejal je gospod Žagar, so sedu Petriču, ste že slišali o smrti profesorja Chvahteja?

— Sem.

— Čuden mož je to bil. Nikdo se menda ni mogel z njim razumeti, z vsemi se je prepiral in kregal.

— Slišal sem o tem. Zvečer je bil baje najbolj čuden. In nikogar ni trpel blizu sebe, niti mačke ne. Pač profesor, se vidi — meni se zdi, da so vsi taki.

— Eh, kaj še, to ni res. Nekateri so čisto drugačni, veseli in zabavni.

— Kdaj pa bo pogreb?

— Jutri se mi zdi, to se bo še določilo —

Razšla sta se gospoda in za hip je bilo tiho tam okoli. No, dolgo ne.

Doli na ulici sta se srečala davkar in sodni adjunkt in zopet sta začela debatirati o pokojnikovi čemernosti in nestrpnosti.

— No, hm — je že tako —

Doma v svoji sobi je ležal na odru profesor Cvahte.

Lice mu je bilo voščeno blede, oči zaprte in po visokem čelu je lezla črna muha. Zunaj je stalo par kolegov. Razgovarjali so se tiho in si ogledovali tako po strani pokojnikovo stanovanje. Ob oknu je bila miza, zraven tam omara polna knjig. Na zidu nikjer nič, le nad posteljo je visela velika slika v zlatem okvirju. Predstavljala je mlado ženo, velikih lepih oči in inteligentnega obraza.

— To je ona, šepnil je suplent Glonar ter pokazal na podobo.

— Bo menda, odgovoril je starejši tovariš. Slišal sem enkrat tako mimo-

predsednika, ministra vnanjih stvari in ministra za trgovino, glede odpuščenja delavcev iz Lloydovega arzenala v Trstu.

V sredo imela je poslanska zbornica zopet svojo sejo. V ti seji bilo je stavljenih več interpelacij. Tako je n. pr. interpeliral poslanec Ellenbogen zaradi prepočasne dela pri razširjanju tržaške luke z ozirom na to, da bo druga železniška zveza s Trstom kmalu končana. V ti seji odgovoril je domobranski minister Schönaich na interpelacijo posl. dr. Rizzija, tičečo se vojaških vaj domobranskega polka št. 5 v Pulju, na katerih je bilo več vojakov zadetih od solnčarice. Minister Schönaich prečital je uradno brzojavko, iz katere je razvidno, da je vaja trajala od 6. ure 25 minut do 9. in pol ure jutraj, med tem časom so pa vojniki večkrat počivali ter se okrepčali z vodo. En mož je umrl, od 65 obolelih so vsi ozdravili razun 16. Od teh jih 13 pojde zopet k svojim stotnikom, trije ostali so izven nevarnosti. Zdravnik, ki si je zvinil nogo, je moral v Pulj po železnici, radi tega je polk ostal brez zdravnika. Minister poda zbornici obširnejše poročilo. Zbornica je vsprejela predlogo glede spremembe zakona o hišnem davku, potem predlogo glede nedeljskega in prazniškega počitka v obrtnem prometu s spremembami, ki jih je sklenila gosposka zbornica.

V četrtek je poslanska zbornica končala razpravo o trgovinski pogodbi z Nemčijo ter je isto odobrila. Ravno tako vsprejela je v vseh članjih zakonski načrt, s katerim se pooblašča vlada, da sme podaljšati sedaj obstoječe trgovinske pogodbe z nekaterimi drugimi manjšimi državami. Ta seja pa je bila neizrečeno burna. Radikalni Čehi so naznanili nič manj nego 700 nujnih predlogov. Ker pa niso ti predlogi imeli zadostnega števila podpisov, jih je zbornični predsednik brevi manu zavrnil. Vseled tega, in ker so nekateri vsenemški poslanci radikalne Čehi izživali, nastal je med njimi hud ropot, ko je prešla zbornica k dnevnemu redu. Piskati na piščalke in razbijati po klopek začeli so radikalni Čehi tako hudo, da jih ni bilo več za poslušati. To piskanje je poslanca Steina tako razburilo, da je zagrabil tintnik, ki se je nahajal na mizi ministra Pientaka ter ga z vso silo zabrusil v radikalne Čeha in je baje jednega tudi v resnici v glavo zadel.

Včeraj so hoteli italijanski poslanci obstruirati, ker ne pride na vrsto v tem zasedanju drugo branje zakonskega načrta glede italijanske pravne fakultete. Baron Gautsch jih je potolažil s tem, da jim je obljubil, da bo prihodnjo jesen na vsak način otvorjena italijanska pravna fakulteta. Zato so Italijani odnehali in poslanska zbornica bavila se je z naknadno dovolitvijo prekoračenih kreditov pri gradbi alpskih železnic. Čehi in Poljaki privolili so v to razpravo, ker je vlada izjavila, da hoče pospešiti podražavljenje nekaterih železnic.

Slovensko vseučiliščno vprašanje in praška „Politik“.

Z ozirom na izjavo naučnega ministra, katero je podal v proračunskem odseku glede slovenske pravne fakultete v Ljubljani in vseled katere bi se na isti, ako bi se ustanovila, imeli predavati nekateri predmeti v nemškem jeziku, pisala je te dni praška „Politik“ med drugim tudi to-le:

„Slovenci so samostojen narod. A če bi se izrekli za dvojezičnost in s tem v resnici za premoč nemškega učnega jezika, potem bi morali ostali Slovani vzeti to le z obžalovanjem na znanje. Nikakor pa se ne more zahtevati od teh Slovanov, da bi podpirali akcijo, delujočo na kaj takega. Zadnji čas je, da se slovenski poslanci sporazumejo vsaj v čisto narodnih stvareh, ker sicer pride iz najnoveje akcije nov težak udarec za slovenski narod in njegov položaj v državi.“

Kredit za alpske železnice.

Na povabilo posl. Steinwenderja se je v sredo sestalo okoli 100 poslancev iz alpskih dežel in južnih pokrajin. Na shodu je bilo soglasno konstatirano, da so vsi zastopniki alpskih dežel brez razlike narodnosti sklenili uporabiti vsa priprava sredstva, da se krediti za alpske železnice rešijo še pred zaključkom tega zasedanja. S tem v zvezi je rešiti tudi važne lokalne železnice za Tirolsko, Štajersko in Niže-Avstrijsko. Bil je izvoljen izvrševalni odbor, da izvede te sklepe in da stopi v pogajanja z vlado in parlamentarnimi strankami. Odbor se je takoj podal k ministerskemu predsedniku ter je prejel od njega obširna pojasnila o vedenju vlade.

Razmerje med Avstrijo in Ogrsko.

V ponedeljek je imel sejo takozvani Derschattov pododsek, ki naj se po-

svetuje o razmerju med Avstrijo in Ogrsko, posebno glede kvote. K seji sta prišla tudi ministerski predsednik baron Gautsch in finančni minister dr. Kosel. — V resolucijah se je povsod črtal stavek, v katerem se zahteva ločitev od Ogrske. Odsek se skoraj gotovo odloči za resolucijo, v kateri se vzame na znanje vladno obvestilo o avtomnemnem nadaljevanju kvotnega plačevanja, vendar s pridržkom, da ne nastane iz tega kak prejudic ne glede kvote in ne glede skupnih zadev.

Položaj na Ogrskem.

Baron Fejervary je naznanil voditeljem opozicije, da sicer vladar noče dovoliti madjarskega poveljnega jezika, pač pa je voljan dovoliti, da dobi ogrski del skupne armade bolj narodnostno značaj, kako dozda. Madjarsčina naj bi se uporabljala v službi, pri izlozbi in občevarju.

Kakor javljajo iz Budimpešte, prevladuje v ogrskih opozicijskih krogih mnenje, da se utegne položaj do eseni spremeniti. Računa se, da bo potem koalicijsko ministerstvo vodilo pogajanja za kompromis.

Shod hrvatskih opozicijskih poslancev.

Kakor javljajo iz Osjeka, se je v torek vršil tamkaj shod opozicijskih pristašev. Shodu, katerega se je udeležilo kakih 100 oseb, je predsedoval dr. Dragotin Neuman. Prisotni so bili tudi poslanci, Harambašić, Šašel in Zagorac. Shod je sklenil resolucijo, da bo na bodočih volitvah za sabor vsa hrvatska opozicija brez razlike strank složno stopala proti „narodni“ (madjaronski stranki). V to svrhu je bil izvoljen izvrševalni odbor, ki ima stopiti v stiko z voditelji posameznih opozicijskih strank. Organom tega izvrševalnega odbora je bila določena osješka „Narodna Obrana“. Razun tega je bilo določeno, da se ima skleniti volilni krompromis z oni onimi Srbi, ki so pripravljeni upoštevati prava hrvatske države.

Polnoletnost srbskega prestolonaslednika.

Iz Belgrada javljajo, da dovrši srbski prestolonaslednik dne 9. septembra t. l. 18. leto in da bo tega dne proglašen polnoletnim. Tem povodom se bodo vršile velike slavnosti, na katere se povabijo tudi inozemski dvori. Kralj pomilosti o tej priliki politične zločince.

Dogodki v Macedoniji.

O reformah v Macedoniji ne govori danes nikdo več. O civilnih agentih, o ruskem in avstrijskem ni danes ne duha ne sluha. Turki pa divjajo po macedonskih vilajetih danes še mnogo huje kakor pa pred mürzsteškim dogovorom. Nedolžna raja, macedonski kristjani izročeni so krvoločnosti turških divjakov na milost in nemilost in ni je kazni za Turka, naj pobije še toliko nedolžnih krščanskih bitij. Gorje kristjanu, ki bi se pritožil zaradi hudih nasilstev pri turških oblastih. Kazen mu je gotovo korj za petami.

Nedavno so ubili Turki kristjane Laza Hristića iz vasi Eduelerci, Kola Taniča iz vasi Poplje, Janka Veljanoviča iz vasi Lora, Zofira Maksimova iz vasi Donji Trogerci, Kola Ivančova iz vasi Eduelerci in druge. Turkom ni bilo vstreženo s tem, da so ubili te nedolžne ljudi, še mrtva trupla so razmesarili, iztaknili oči, odrezali ušesa in nosove, razudili grudi, izvlekli drob, odsekali roke in zlomili jim noge, tako da jih je bilo strašno pogledati. Oblasti in vse ljudstvo pozna in ve za morilce, toda oblast jih noče preganjati in prijeti, le druge nedolžne kristjane zapira in muči mirne seljake, da bi priznali, da so oni izvršili umor, ne pa Turki. Poleg nedolžnih žrtev, ki so jih že ubili, hočejo še obsoditi na smrt drugo nedolžno rajo. Vseled tega dogodka se je polotil vseh vaščanov v onem kraju grozen strah, mnogo jih je že pobegnilo na Srbsko in Bolgarsko. V Donjih Trogercih je neki Turak ubil drugemu Turku konja in mu ugrabil ženo. Vsakdo je vedel, čegava je žena in kdo jo je ugrabil; vzlic temu je oblast dolžila kristjane. Vojaki so vlekli celo vas k sodišču, tudi žene, deco in starče in vse strahovito mučili in tolkli, da bi izpovedali, ni li pri njih žena in kedo jo je ukradel. Pri tej priliki je umrl vsled silnih udarcev Koce Pasov in troje malih otrok.

Dogodki na Ruskem.

V Odesi vlada sedaj mir. Zadnjič poročali smo, da se je vojna ladija „Knjaz Potemkin“, na kateri se je posadka spuntala ter mnogo častnikov kakor tudi poveljnika pobila, nekatere častnike pa izkrcala na kopno, udala eskadri, ki je prišla pod poveljstvo admirala Kriegerja v Odeso. To pa ni res. Bila je to vojna ladija „Pobjedonosec“, na kateri so se tudi spuntali mornarji, ki so se pa kmalu skesali in zopet prisegli udanost carja. Ladija „Potemkin“

je pa zbežala ter odplula iz Olese in križari sedaj po Črnem morju ter povzročuje mnogo strahu po vseh obrežnih mestih. Najprej je priplula v Konstanco, v rumunsko luko. Ker je pa rumunska vlada odločno nastopila proti puntarjem, ki bi se tam radi preskrbeli z živežem in s premogom, zapustila je „Potemkin“ omenjeno luko ter odplula drugam. Sedaj križari torej po Črnem morju, ne da bi se zagotovo vedelo, kje in kod. Poročila, ki prihajajo o „Potemkinu“ so različna, ki torej jako nezanesljiva. Zadnja poročila pravijo, da je priplula omenjena ladija v Teodozijo ter da zahteva od tamošnjega prebivalstva premoga in živil, preteč, da bode bombardirala mesto, ako se njenim zahtevam ne ugodí. Drugi zopet pripovedujejo, da je „Potemkin“ srečala neko veliko trgovsko ladijo, katero je oplenila ter ji vzela ves premog in vse polno živil. Naj si bo pa temu tako ali tako, čudno in neverjetno se vendar zdi človeku, da bi bilo sploh kaj takega mogoče. Saj imajo vendar Rusi v Črnem morju vse polno vojnih ladij, katerim bi pač ne bilo težavno uporno vojno ladijo zasačiti ter ugnati puntarje v kozji rog. Zakaj vendar tega ne store?

Iz Odele poročajo, da se tam boje da bi se „Potemkin“ zopet ne povrnila tja. Zato so pa napravili na obrežju nasipe ter nastavili na nje 16 colne topove. Iz Petrograda poročajo, da v Kronstadt, Nikolajevu in Sebastopolu ni izbruhnil punt, ampak le štrajk delavcev v pristanišču, katerim so takoj potrojili plačo.

Iz Petrograda javljajo, da bodo vse ladije, s katerimi se je Krieger podal v Odeso ter se potem vrnil v Sebastopol, razorožene. Pet častnikov „Potemkina“ je dospelo v Petrograd, kjer jih je v torek vsprejel minister vojne mornarice Avelan, kateremu so podali poročila o dogodkih na ladiji.

Rusko-japonska vojska.

General Linevič je poslal 3. t. m. poročilo, da je sovražnik 30. junija prodrl v okolici Heilungčenga do vasi Linhu-kedzi, do gorskega prelaza deset vrst severno od Julangtse in do vasi Gangutse. Sovražnika smo odbili in ga prisilili, da se je umaknil na svoje pozicije, kamor ga je zasledovala naša konjenica.

1. julija so naši voji navalili na sovražnika, ki je imel svoje pozicije pri vasi Samojce, 16 vrst južno od Liahun-pena. Ob 7. uri zvečer smo naskokoma osvojili po pripravljalnem artiljerijskem boju utrjene sovražne pozicije. Naši voji so sovražnika zasledovali tri vrste daleč in uničili en bataljon japonske pehote.

Kakor se javlja iz Petrograda, je posebna komisija pod predsedstvom ministra vojne mornarice Avelana sprejela program za zgradbo novih vojnih ladij. Tekom sedmih let se bo vsako let izdalo za zgradbo novih ladij 75 milijonov rubljev; ako pa bo finančni položaj kako leto ugodnejši, se ima izdati 150 milijonov rubljev. Podrobnosti programa in tipi novih ladij se še niso določili. Najbrže se bodo ponajveč zgradile ogromne oklopnice, ki se bodo kurile z nafto in ne s premogom.

General Linevič poroča: Na mandžurskem bojišču je položaj neizpremenjen. V Koreji so pa naše čete stopile v ofenzivo in osvojile Popuance in več drugih vasi.

Iz Londona se poroča: Maršal Ojama nadaljuje svoje napade na rusko armado v Mandžuriji, da bi Ruse prepričal, da je brez vsake nade na uspeh vsak nadaljni odpor.

Kakor se poroča „Novemu Vremenu“ iz Siteze, so Japonci v zadnjem času naročili svojim sprednjim vojem, da natančno rekognoscirajo vso fronto. Na levem krilu in ob fronti Tadzir-Taum, so Japonci opetovano poskušali prodreti z juga v dolino reke Asingov in z jugovzhoda v dolino reke Cin, a vsekdar brez uspeha. Lovci so napadli četo Hunguzov ter jo razbili.

Deževna doba še ni nastopila. Zdravstveno stanje armade je izredno dobro. V bolnicah v Harbinu se nahaja manj nego 3000 bolnikov in ranjencev.

Po poročilih iz Šangaja so jeli sedaj Japonci operirati proti Vladivostoku iz severovzhodne Koreje.

Iz Berlina javljajo, da je 1500 Rusov zapustilo svoje utrjene pozicije ob reki Tumen, kjer se pričakuje v kratkem času bitke.

Tudi „Daily Telegraph“ poroča, da prodirajo Japonci proti Vladivostoku in da je vsak čas pričakovati bitke ob reki Tumen.

„Daily Telegraph“ poroča iz Tokija, da je bil zadnji v Kure zgrajeni uničevalec torpedov „Ošimo“ uvrščen v japonsko mornarico. Admiral Nebogatov in 81 Rusov je bilo odvedenih v Kioto. Ladije „Bajan“ in „Peresvjet“ bodo v Port Arturu le površno popravili ter jih prepeljajo potem na Japonsko. Govori se, da bodo te ladije z drugimi ladjami, ki so jih Japonci uplenili, tvorile posebno eskadro pod enim admiralom, ki so se odlikovali v bitkah.

Kakor je razvidno iz nekega dnevnega povelja oddelka vojne mornarice, bodo na novo ustanovili mesto načelnika generalnega štaba, ki bo v vseh vprašanjih, ki se tičejo generalni štab in vojno pripravljenost, neposredno podložen carju. Načelnik generalnega štaba je stalni člen sveta za deželno obrambo, se udeležuje vseh sej najvišjih vladnih oblastnj ter ima glas o vseh vprašanjih, ki zadevajo kompetenco generalnega štaba.

„Ruskij Invalid“ poroča, da je v pomorski bitki pri Tsušimi bilo pogreznjenih 16 japonskih ladij, 24 jih je pa bilo znatno poškodovanih.

„Ruskij Invalid“ od 28. t. m. poroča da sta dve japonski transportni ladiji na poti v Korejo zadeli na mine ter se potopili. Ene ladija je bila „Tominaru“, ime druge ni znano. Na obeh ladjah je bilo baje 900 konjenikov s konji, štirje topovi in velika množina vojnih potrebščin.

Iz Tokija poročajo, da je admiral Nebogatov prejel iz Petrograda vest, da car ne želi, da bi se Nebogatov po zvršetku vojne povrnil v Rusijo.

Na mesto Kuropatkina je imenovan general Beljakov poveljnikom prve ruske armade.

Domače in razne novice.

V čast svetima apostoloma Ciriilu in Metodiju bo v nedeljo dne 9. t. m. ob 8. uri v cerkvi sv. Ignacija sv. maša s petjem. Pel bo moški zbor »Kat. delavskega društva skupno z ženskim zborom cerkve sv. Ignacija. Spominjajmo se s hvaležnostjo teh dveh svetih bratov, ki sta prižgala slovanskim rodovom luč sv. vere! Prosimo ju goreče, naj pripeljeta še svojimi priprošnjami pred Bogom vse slovanske rodove k pravi veri, k pravi složnosti, prostosti, k časní in večni sreči! Vabimo vse p. n. slovensko občinstvo v Gorici, da naj se udeleži te slovesnosti v obilnem številu!

Konec šolskega leta na zavodih „Šolskega Doma“. — Kakor na drugih ljudskih šolah, nehal je vsled ukaza dež. šolskega sveta tudi na zavodih „Šolskega Doma“ šolski poduk v četrtek dne 6. t. m. Konec šolskega leta pa bode vsejedno v ponedeljek 10. t. m., in se bodo tudi ta dan po sv. maši, ki bode v cerkvi sv. Ignacija, razdelila spričevala.

Danes popoldne ob 5½ uri, kakor tudi jutri ob isti uri, vršila se bode na dvorišču „Šolskega Doma“ običajna šolska veselica po vsprejdu, katerega priobčujemo na drugem mestu. K ti veselici vabimo vse prijatelje slovenske šolske mladine iz mesta in iz okolice.

Razstava šolskih izdelkov in ženskih ročnih del pa mora zaradi neprilik, ki so nastale vsled omenjenega ukaza dež. šolskega sveta, izostati.

Vabilo k veselici koncem šolskega leta, katero priredi društvo „Šolski Dom“ na svojem dvorišču dne 8. in 9. julija 1905. Vspored: 1. Gregor Tribnik: „Slavček“, pojo učenke obrtne šole štiriglasno; 2. L. Pesjakova: „Po poti“, razgovor; osebe: Marta, Anica, Tine, Ambrož; 3. Dr. Gustav Ipavc: „Pod lipo“, pojo učenke obrtne šole in pripravljavnice štiriglasno; 4. Anton Hribar: „Kraška cvetka“, deklamacija; 5. Narodna (besede Slomšekove): „Lahko noč“, pojo učenke ženske pripravljavnice; 6. „Čašica kave“, šaloigra v enem dejanju, nemški spisal W. Pailler, poslov. Vinko Vodopivec. Osebe: Gospa Matilda Vrček; gospa Roza Trček; Antonija, Matildina prijateljica; Lizika, Matildina dekla; neka gospa; nabirateljica milodarov; čevljarjeva žena; dva otroka. — Začetek veselice ob 5. in pol uri popoldne. Vstopnina za osebo 40 v; sedeži v prvih 4 vrstah 40 v, v naslednjih 20 v; šolska mladina plača polovico. Čisti dohodek je namenjen „Šolskemu Domu“. — Vse rodbljube v mestu in v bližnji okolici uljudno vabi,

da podpirajo z obilno udeležbo sveto stvar odbor „S. Doma“.

Za Šolski Dom je prejelo upravnništvo „Gorice“: Nik. Sedej, prefekt v „Malem semenišču“ v Gorici 3 K.

Bolezni prevzvišenega našega knezo-nadškofa mons. Andreja Jordana se obrača vedno na boljše. Napadi se nže 10 dni niso več ponovili, vrača se polagoma tudi spanje. Zdravniki so odredili lečenje z mlekom ter imajo upanje, da se rana v želodcu popolnoma zaceli, da bi bo trajalo popolno ozdravljenje jeden ali dva meseca.

Svoje obžalovanje radi boleznici so izrazili knezo-nadškofa poleg domačih odličnih oseb med njimi tudi tržaški namestnik Hohenlohe, naučni minister Hartel, dunajski nadškof kardinal Gruscha, solnograški nadškof kardinal Katschthaller, zagrebški nadškof Posilović, škofje goriske metropolitje ter sv. oče papež Pij X., koji mu je poslal svoj posebni apostolski blagoslov.

Odlikovanje. — Cesar je vladniškemu učitelju na tuk. učiteljsku gosp. Antonu Skubinu povodom njegovega umirovljenja podelil zlati križec za zasluge. Čestitamo.

† Urban Golmajer. — Dne 2. julija 1905 je preminol v Tomaju na Krasu po dolgi in mučni bolezni prečastiti monsignor Urban Golmajer, župni in častni kanonik, vitez Fran Josipovega reda, ustanovitelj tamkajšnjega zavoda „Elizabetišča“, neutruđen boritelj tudi za gospodarsko blaginjo naroda, za povzdigo prosvete itd.

Blag mu spomin!

Smrtna kosa. — Na Srpenici umrl je včeraj po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajočega trgovca in posestnika g. Izidor Ostan v 77. l. svoje dobe. Pogreb bode jutri ob 7. uri zjutraj. — N. p. v m.

V četrtek umrla je v Gorici v 25. letu svoje dobe gđ. Josipina Slokar, hči upokojenega davkarja, g. Ivana Slokarja. Pokopali so jo danes ob 9. uri. N. p. v m.

Imenovanje. — Župnim upraviteljem v Št. Lovrencu pri Neblem je imenovan o. Rafael Bogataj iz reda očetov kapucinov v Gorici. Za izpraznjeno faro v Št. Petru ob Soči je imenovan župnim upraviteljem č. gosp. Angelj Molaro, kapelan tamkaj.

Razpisana je župnija v Št. Lovrencu pri Neblem do 10. avgusta t. l. Patron te fare je verski zalog.

Iz izvestja tuk. c. kr. vljeje realke posnamemo to-le: Dijakov je bilo na tem zavodu v začetku leta 430, na koncu leta pa 373. Slovencev je bilo 140, Italijanov 206, Nemcev 54 in 3 Hrvatje. Po veroizpovedanju je bilo 354 katoličanov, 7 protestantov, 11 židov in 1 pravoslaven. Prvi red z odliko jih ima 17, prvi red 270, drugi 48, tretji 7, ponavljalni izpit 26 in neklasifikovanih je ostalo 5. — Solnine se je plačalo v prvem tečaju 6800 kron, v drugem 5560 kron.

Koncert, katerega je priredilo v sredo zvečer v „Trgovskem domu“ goriško učiteljstvo v korist konviktu za učiteljske sirote, vspel je v vsakem oziru prav dobro, četudi so si zbrali prireditelji za prireditve istega najneugodnejši čas in posebno še letos, ko je bila pri nas te dni taka grozna in neznosna vročina. Mnogo njih prispevalo je sicer h koncertu z nakupom vstopnic in preplačili, a se ga ni udeležilo ravno zaradi neznosne vročine. Posamezne točke vsporeda izvajale so se na vse občo zadovoljnost občinstva in so bile tudi res lepe.

Učiteljsko društvo za goriški okraj vabi svoje člane na zborovanje v gornjo dvorano kavarne „Central“ v Gorici dne 13. t. m. ob 2. uri popoldne. Dnevni red: 1. Zavezimo zborovanje v Pulju: a) važnost stanovskih zborovanj z učiteljstvom sosednih pokrajin, b) volitev delegatov, c) eventualni referati in resolucije; 2. Odobritev računov radi učiteljskega koncerta v Gorici; 3. Odmevi z letošnje okrajne konference; 4. Razni nasveti. — Tovarišice in tovariše se opozarja, da se ne bode razpošiljalo posebnih vabil, vsled česar se jih pozivlja, da se polnoštevilno odzovejo temu vabilu, posebno pa razprodajalci ustopnic k našemu koncertu.

Odbor.

Vročina in njene posledice. — Neznosna vročina, ki je vladala te dni po celi srednji Evropi, vznemirila je jako duhove ter se je bilo bati še hujših posledic, ako bi še nadalje trajala in se še celo povečala, kakor so trdili nekateri vremenski proroki in astronomi. Hvala Bogu, da se prerokovanja niso

uresničila, kajti od včeraj naprej je vročina vendarle nekoliko ponehala vsaj pri nas, in sicer po blagodejnem dežju, katerega nam je rosilo nebo v noči od četrtka na petek. Ljudje ne pomnijo, da bi zahtevala solnčarica v naših krajih toliko žrtev, kakor jih je zahtevala ravno te dni. Posebno po večjih mestih, kakor Dunaj, Rim, Trst itd. umorila je solnčarica vsak dan po več oseb, kar ni nobeno čudo, ako se pomisli, da je kazal toplomer skoro neprestano v senci od 36 do 42° C, na solne pa celo do 60° C, in se niso tudi po noči mogli ljudje odpočiti, ker se ni zrak skoro nič ohladil. Da niso mogli ljudje pri taki vročini delati, to je samo ob sebi umevno in taka se je godilo skoro povsod v celi srednji Evropi.

V sredi popoldne zgrudil se je na tla 40-letni Jožef Cej, ko je kosil travo na nekem travniku pri Ajševici. Skušali so mu pomagati, a zaman je bil ves trud, kajti Cej izdihnil je že v kratkih trenotkih svojo dušo. Bil je žrtev solnčarice.

Tudi na Krasu imela je solnčarica svoje žrtve in nekatere celo s smrtnim izidom. Tako je n. pr. nad Štorjami pri Sežani zadela posestnika Andreja Jelušiča. Spravljaj je namreč seno, ko se je hkratu zgrudil na tla ter v kratkih minutah ostal mrtev.

Hud vihar v Gorici. — V četrtek imeli smo zopet jako vroč dan. Termometer v senci kazal je 35° C. Ozračje je bilo neizrečeno soparno, tako da smo komaj dihal. Popoldne pa se je oblacilo nebo s črnimi oblaki, kar je vse pričalo, da se bliža nevihta. Začelo je bliskati in grmeti in padati so začele debele a redke kaplje. Kar nastane ob 6 uri hud vihar, ki je trajal le nekaj minut, kar je pa popolnoma zadostovalo, da je napravil v mestu na hišah in po drevoredih in vrtilih prav mnogo škode. Posebno mnogo škode je napravil vrtnec v mestnem vrtu, kjer je polomil in izrul posebno v spodnjem delu vse polno dreves, manjših in večjih in tudi prav velikih. Hudo poškodoval je vihar tudi drevesa v drevoredu Franc Jožefovega tekalšiča. Pri mostu čez Korenjo na koncu ulice Sv. Klare izrul je vihar prav debelo kostanjevo drevo ter je odnesel strašno silo v Korenjo. Sploh je napravil po vrtilih, nahajajočih se v mestu, premnogo škode. Poškodoval je tudi strehe raznih hiš, tako n. pr. streho in stolp cerkvice centralnega semenišča, streho Baderjeve hiše v Semeniški ulici, na kateri je podrti tudi dimnik in druge. Posebno pa so trpela okna in šipe na njih, katerih je pobil vihar nešteto dosti, med temi tudi večje izložne šipe, kakor n. pr. ono Medvedove prodajalnice. Kakor rečeno, k sreči trajal je vihar le par minut, in če bi bil škoda, katero si upa tak vihar napraviti, preogromna. — Kakor smo poizvedeli, bil je vihar lokalni in se je omejil le na mesto Gorico in na Podgoro, kjer je podrt tudi več dreves, odkril nekaj hiš ter napravil posebno papirnici veliko škode. V bližnji goriški okolici je bil sicer tudi vihar, a ne tako silen kakor v mestu.

Vihar. — V ponedeljek nastal je po hudi vročini proti peti uri popoldne na Krasu velik vihar, ki je bil tako silen da je odnesel kmetovalcem med Senožčami in Štorjami nešteto centov pokošenega sena. Pravijo, da je vihar samo jednemu kmetu v Štorjah odnesel kakih 400 centov sena, kar je najbrže pretirano. Istotako je vihar odnesel mnogo sena posestniku g. Antonu Turku iz Šepulj, ki je imel pri Štorjah ravno pokošeno.

Tudi na Dolenjskem razsajal je istega dne okolo 4. ure popoldne hud vihar. Raval je drevje, preobračal kozoletce, pustošil žito in trgjal strehe hiš. Tudi debela toča je potolkla na mnogih krajih, izlasi v Mirni Peči in Ponikvah.

Z vrha nad Rubijami nam pišejo: Dne 6. t. m. zvečer je prišel k nam iz bližnje Furlanije silovit vihar z nalivom, ki je naredil nele na polju, nego tudi pri poslopjih mnogo škode. Korci so frčali kakor ptice iz streh, šipe pa zvenketale po oknih. Zlasti je trpelo šolsko poslopje, ki je eminentno izpostavljeno vsem vremenskim neizgodam in poleg tega še skrajno nerodno in pomanjkljivo zidano. Nedavno toča, zdaj vihar! Slabo kaže.

Konec šolskega leta na ljudskih šolah. — Deželni šolski svet za Goriško in Gradišansko je ukazal, da se mora z 6. julijem prenehati s šolskim podukom tudi na ljudskih šolah, kjer bi imel trajati poduk še do 15. t. m.

Izpred sodišča. — V torek se je vršila pred tuk. okrožnim kot kazenskim sodiščem obravnava proti pekovskima pomočnikoma 18-letnemu Rudolfu Primožiču iz Temnice in 36-letnemu Ivanu Šinigoju iz Dornberga, o katerih smo

svojačasno poročali, da sta v večkratnih presledkih vzela iz miznice gospodarja, pekovskega mojstra Lebana vsega skupaj kakih 50 kron. Primožič je dejanje popolnoma priznal in je bil zaradi tega obsojen na 4 mesečno ječo, poostreno z jednim postom vsaki mesec. Šinigoj pa, četudi je tatvino le deloma, priznal dobil je 7 mesecev težke ječe, poostreno z jednim postom vsaki mesec.

Omenjenega dne zagovarjati so se morali pred istim sodiščem tudi 34-letni Josip Bizjak, 26-letni France Čibej od Ivana, vsi trije iz Otlice. Toženi so bili zaradi zlobne poškodbe tujega blaga v tepežu. Dne 6. januarja prišli so namreč v neko krmo na Otlici ter začeli s svojim obnašanjem izzivati ostale pive in so jih toliko časa izzivali, da je nastal med prvimi in zadnjimi pretep, med katerim so služili kot orožje kozarci, koli in steklenice. Pobili so krčmarju pri ti priliki mnogo šip ter mu napravili vsega skupaj za kakih 16 kron škode. Ker se ni moglo dokazati kedo je pobil šipe, obsodilo je sodišče zaradi prestopka Bizjaka in Čibeja od Josipa le na 10 dni zapore. Tretji obtoženec je pa bil oproščen.

V četrtek stali so pred okrožnim kot kazenskim sodiščem oni kaznjenci, ki so meseca aprila t. l., kakor smo svojačasno poročali, provzročili v gradiščanski kaznilnici razne nemire ter hujskali druge kaznjence k upor. Ti so: Trgovski pomočnik 31 letni Anton Trevisi iz Vidma, mornar 24 letni Ivan Kosič, pristojen v Drniš v Dalmaciji, 24 letni Leopold Jereb, iz Kamnika, zidar 17 letni Franc Šusteršič rojen v Trebovljah in pristojen v občini Sv. Martin pri Litiji, težak 24 letni Jožef Pizziga, pristojen v Dekane v Istri in mornar France Lazzarich, pristojen v Trst.

Trevisi je tožen radi razžaljenja Nj. V., ostali pa zaradi javnega nasilstva. Napadli so namreč v pretepu druge kaznjence ter se precej močno ranili posebno kaznjence Franceta Francio ter se ustavljali tudi paznikom. Vsi so hoteli biti nedolžni ter so zavračali vso krivdo na vodstvo kaznilnice ter na paznike, ki po njih mnenju prehujo postopajo s kaznjenci.

Sodišče obsodilo je Trevisija na 2-letno težko ječo z jednim postom vsake tri mesece, Kosiča na 18-mesečno težko ječo, poostreno vsake tri mesece z jednim postom in samotno celico, Leopolda Jereba, ki ni bil navzoč ter se nahaja v svoji celici, kjer noče nič govoriti in nič jesti, na 18-mesečno ječo, poostreno z jednim postom in samotno celico vsake tri mesece, in Hermana Lazzaricha na 10-mesečno težko ječo. Šusteršič in Pizziga sta bila oproščena. Drž. pravdnštvo naznanilo je pritožbo ničnosti zaradi preizkaznih kazni. Posebno držno in nesramno nastopal je Lah Trevisi, ki je bil že večkrat kaznovan in nima niti jedne dobre dlake na sebi.

Slavnost društva „Slovan“ v Štanjelu. — Pod tem naslovom priobčila je „Edinost“ o imenovani slavnosti dolgi članek, v katerem je tudi to-le napisano: „V nedeljo so imeli v Štanjelu dan, o katerem sodimo, da je nekako mejnik med dosedajnostjo in bodočnostjo tega zgodovinsko znamenitega kraja“. Kako čudno so nam zvenele te besede po ušesih, ko smo ravno takrat, ko smo jih čitali, izvedeli, da so ravno na predvečer istega dne, ki ima, kakor pravi „Edinost“, postali „mejniki“ med sedajnostjo in bodočnostjo tega zgodovinsko znamenitega kraja, postavili nad vratni krme, v kateri so se gostili ljudje, ki so postavljali omenjeni „mejniki“ napis: „Gasthaus Stefanie“.

Strela je vdarila dne 3. julija ob 8. uri zvečer v hlev Mihaela Kolenec (Matalnar) na Lokvah: hipoma je bil ves hlev v ognju, in komaj je družina zapazila ogenj, gorela je tudi s slamo krita hiša. Ljudje so se vsi rešili, čeprav sta bila dva otroka v veliki nevarnosti; nekaj živine pa je zgorelo, obenem skoro vse premakljivo blago, ker ni bilo mogoče skoro ničesar odnesti iz groznega ognja. Škode je okoli 5000 kron. Nesrečni pogorelec prosi milodarov, da si bo mogel zopet postaviti do tal pogoreli dom za svojo mnogobrojno družino: darove sprejema župni urad na Lokvah ali županstvo na Trnovem pri Gorici.

Služba cestarja je razpisana v Kamnem, v stavbenem okraju Tolmin. Prošnje je poslali do 29. julija okrajnemu glavarstvu v Tolmin. Prosilci morajo znati slovenski in — nemški! Čemu to poslednje, to more vedeti tisti — cof, ki se ga avstrijska birokracija nikakor ne more iznebiti.

Komisijški ogled za podaljšanje električne male železnice Trst-Opčina, od zadnje postaje na Opčinah do postaje Opčina na železniški progi Trst-Gorica, se bo vršil v soboto dne 15. t. m. ob 9. uri popoldne pod vodstvom namestniškega svetovalca gosp. Fabiani-ja.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bodeta odprti lekarni Cristofolletti-Kürner. Ti dve lekarni imeli bodeta v tednu od 9. do 16. t. m. tudi ponočno službo.

Zaprli so te dni nekega italijanskega akordanta, ki je delal na bohinski železnici blizu Plavij. Prišli so baje na sled, da je ta človek pri izvrševanju svojih del delal prepovršno ter da ni rabil materijala, kakor bi to moral storiti po načrtu in po pogodbi.

Velikanski požar je bil v torek ob 6. uri zvečer v Horjulu pri Vrhniki. Upepelil je baje 24 hiš z gospodarskimi poslopji. Ogenj je bil tem hujši, ker so ljudje že pospravili seno. Zgorelo je tudi več prešičev in nekaj goveje živine. Poštarju je zgorela tudi večja svota denarja. Domači in gasilci z Vrhnike so omejili požar, da ni zgorela vsa vas.

Orožnik umrl vsled solnčarice. — Iz Pazina javljajo, da je v ponedeljek med Tinjanom in Sv. Petrom zadela solnčarica postajevodjo orožnikov iz Sv. Ivana v Šterni, Antona Fačula. Ponesrečenca so prenesli v Tinjan, kjer je umrl.

Velik požar na Dunaju. — Po noči od torka na sredo je v zalogi železa in kovin A. Fischer & Sina izbruhnil velik požar, ki je trajal več ur. Škode je 300.000 kron. Šest oseb je bilo lahko poškodovanih.

Vodja salezijancev v Ljubljani — utonil. — V noči od 4. na 5. t. m. našli so mrtvega v nekem potoku, kamor se je šel kopat, vodjo salezijancev dr. Angelusa Festa.

Samoslovenski ulični napisi v Ljubljani. — Dne 14. t. m. imel bo ljubljanski mestni svet svojo sejo, v kateri bo baje sklenil, da naj bodo v Ljubljani samoslovenski ulični napisi ter da se nemški napisi odstranijo. Torej vendar!

Povodom praznika sv. Cirila in Metoda so v torek zvečer po Slovenskem, zlasti pa po obmejnih deželah plačali veliki kresovi na čast slovanskima blagovestnikoma. Na Dunaju je v sredo postanci slovanskih klubov prisostvovali sv. maši, katero je daroval posl. Žičkar.

Sleparski odbor proti invaziji regnicolov. — Just Pasco, Josip Res-

ZAHVALA.

Za premnoge dokaze srčnega in odkritega sočutja med dolgo boleznijo in ob smrti našega prerano umrlega presrčno ljubljene očeta, gospoda

IZIDORJA OSTAN

trgovca in posestnika na Srpenici

kakor za krasne darovane vence in mnogoštevilno častno spremstvo ob pogrebu dragega nam pokojnika se čutimo dolžne izreči tem potom najiskrenejšo zahvalo. Presrčno se zahvaljujemo č. g. kuratu Ivančiču, ki je pokojniku lajšal zadnje trenutke s tolažili naše sv. vere. Obenem se zahvaljujemo č. gg. dokanu Vidmarju in vikarju Čubeju ter srpeniškim pevcem. Sploh pa kličemo vsem udeležnikom presrčni: Bog plačaj!

Žalujoči ostali.

mini in Josip Olivatti (slednji urednik tržaškega lista „Il Gazzettino“ v Trstu) so se sestavili v odbor, ki naj bi domače delavce rešili pred invazij. laških prisiljencev. V ta namen so pobirali denar pri delavcih. Nabrali so okoli 100 K, katere so zapili. Policija je izvedela za to, pa je omenjene tri tiče aretovala. Med take ljudi spadajo uredniki tržaških laških listov. Olivatti je bil preje pri listu „Indipendente“.

Hleglena v rodbini. — Vesela resnica je, da občinstvo čimdalje bolj vpoštevava svari, ki izhajajo od najznamenitejših zdravnikov proti alkoholu in vsem pijačam, dražecim živce. K poslednjim je šteti, kakor znano, zrnata kava, ki se je ne bi smela navaditi zlasti naša mladina. V prid vsake rodbine se je tudi v poslednjem desetletju izvršila nekakšna izprememba v navadi in provzročila jo je Kathreinerjeva Kneippova sladna kava, ki ji posebno Kathreiner-Kneippovo proizvajanje daje okus in vonj zrnate kave. Zaradi te prednosti v okusu, vzorno združene s tako dragocnimi, zdravstvenimi lastnostmi sladovini, je Kathreiner-Kneippova sladna kava že izza petnajst let najbolj priljubljena kavina pijača. Da si pa vsakdo zagotovi prednosti te rodbinske kave, ki speši zdravje, opozarjamo na to, da se pristna Kathreinerjeva-Kneippova sladna kava prodaja samo v izvirnih zavojih z imenom „Kathreiner“ in s sliko župnika Kneippa kot z varstveno znamko. Vsi posnemki, ki jih pogostoma odtehtavajo odprto, so vedno le preprosto oprazen ječmen ali celo oprazena rž; to dvoje pa glede okusa ne more nikoli ustrezati zatevam, ki jih upravičeno imamo do nadomestka kavine pijače.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici št. 25,
v Gorici,

prilagoča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboji. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljaveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlinarstva v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Ivan Bednařik
prilagoča svojo
knjigoveznico
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Solskega Doma“.

Don A. Nicolich,

župnik pri Sv. Luciji pri Albani, je odstranil devetlet ganadlegujočo bolečino v želodcu z uporabo

želodčne tinkture

G. PICCOLI - ja, dvornega založnika Njega Svetosti in lekarnja v Ljubljani.

1 steklenica velja 20 vin. in se vnanja naročila izvrše točno.

Učenke vsake starosti

se vzamejo prihodnje šolsko leto nastanjanje. Strogo nadzorstvo in fina vzgoja se zagotavlja. Priložnost za učenje modernih jezikov, vsakovrstnih ročnih del in godbe v hiši. Ponudbe sprejema sedaj gospa

Marija Draschler roj. pl. Gariboldi,
Via Trigemina 7, I. nadst.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški) ter podružnica

za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z **opeko**, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnice itd.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:
na menico po 5 1/2%, na vknjižbo pa po 5%
z 1/8% upravnega prispevka za vsakega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

Anton Ivanov Pečenko, Gorica

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije vsodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva

Auerjevih dedičev

v Ljubljani, in plzenjskega piva „prazdroj“ iz sloveče češke „Mešanske pivovarne“.

Zaloga ledu, katerega se odaja le na debelo od 100 kg. naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Naznanilo.

Podpisani si usojam naznanjati slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sem otvoril v prejšnjih prostorih »Mizarske zadruge« v Solkanu svojo veliko delavnico (tovarno)

pohištva vseh slogov

od najpreprostejšega do najmodernejšega.

Sprejemam vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih ter jamčim glede svoje tehnične naobrazbe za precizno in v vsakem pogledu zadovoljivo dovršilo. Cene so take, da se ni bati nikake konkurence.

Za obilna naročila se toplo priporočam z odličnim spoštovanjem

Fr. Srebrnič, mizarski mojster v Solkanu.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatov hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

vsprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbi in
3. za nižavstrijško deželno zavarovalnico na Dunaji:
 - a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zavarovanja za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim plačilom zavarovalnine po 50 vin., 1, 2, 3 in 4 K in daje po neprisiljenih vlogah v oddelku „Rentna hranilnica“ deželne zavarovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;
 - b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam) in nezgodam na potovanju po suhem in na vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Zastopnik za pokneženo grofijo goriško-gradiščansko je vodja „Centralne posojilnice“ v Gorici.

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri s vsako drugo zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem popolno varnost.

Svoji k svojim!